

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1010/90 af 24. april 1990 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 1
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1011/90 af 24. april 1990 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 3
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 1012/90 af 20. april 1990 om tarifiering af visse varer i Den Kombinerede Nomenklatur 5
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 1013/90 af 23. april 1990 om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører tysk flag 8
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 1014/90 af 24. april 1990 om gennemførelsesbestemmelser for definition af betegnelse for og præsentation af spiritus 9
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1015/90 af 24. april 1990 om ophævelse af udligningsafgiften ved indførsel af tomater med oprindelse i Israel 11
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1016/90 af 24. april 1990 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 12
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1017/90 af 24. april 1990 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 51. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 999/89 14

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

90/197/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 4. oktober 1989 om støtte i Frankrig til husdyrbrugere/kornproducenter, som finansieres ved tilbagebetaling af særlige afgifter og socialsikringsbidrag 15

Indhold (fortsat)

90/198/EKSF :

- * Kommissionens beslutning af 20. december 1989 om Spaniens finansielle støtte til stenkulindustrien i 1989 og om en supplerende finansiell støtte til stenkulindustrien i 1988 og i 1987 19

90/199/EKSF :

- * Kommissionens beslutning af 28. februar 1990 om godkendelse af Forbundsrepublikken Tysklands støtte til virksomheder inden for stenkulindustrien i 1989 21

90/200/EØF :

- * Kommissionens beslutning af 9. april 1990 om tillægskrav til visse væv og organer med hensyn til bovin spongiform encephalopati (BSE) 24

90/201/EØF :

Kommissionens beslutning af 17. april 1990 om de ansøgninger om importlicenser for Basmati-ris, der er indgivet i løbet af de første fem arbejdsdage af april 1990 som led i ordningen i Rådets forordning (EØF) nr. 3877/86 26

90/202/Euratom :

- * Kommissionens udtalelse af 18. april 1990 om anlægget til midlertidig opbevaring af brugt atombrændsel i Ahaus (Forbundsrepublikken Tyskland) 27

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1010/90

af 24. april 1990

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 201/90⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 754/90⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 23. april 1990;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 754/90, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. april 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 22 af 27. 1. 1990, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 83 af 30. 3. 1990, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. april 1990 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Afgift	
	Portugal	Tredjelande
0709 90 60	38,43	129,59 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	38,43	129,59 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 10	47,93	184,23 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 10 90	47,93	184,23 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 90 91	39,41	138,44
1001 90 99	39,41	138,44
1002 00 00	64,09	133,68 ⁽⁴⁾
1003 00 10	55,34	130,25
1003 00 90	55,34	130,25
1004 00 10	46,74	125,08
1004 00 90	46,74	125,08
1005 10 90	38,43	129,59 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	38,43	129,59 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	55,34	138,20 ⁽⁴⁾
1008 10 00	55,34	31,74
1008 20 00	55,34	104,05 ⁽⁴⁾
1008 30 00	55,34	0,00 ⁽²⁾
1008 90 10	(7)	(7)
1008 90 90	55,34	0,00
1101 00 00	69,49	208,13
1102 10 00	104,04	201,47
1103 11 10	89,07	300,34
1103 11 90	73,63	223,36

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS-staterne eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne eller OLT opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22).

⁽⁷⁾ Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1011/90

af 24. april 1990

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 201/90⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1916/89⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,

sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 23. april 1990;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra Portugal skal forhøjes, fastsættes til nul.

2. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. april 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 22 af 27. 1. 1990, s. 7.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 187 af 1. 7. 1989, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. april 1990 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.
	4	5	6	7
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	9,47
1001 90 99	0	0	0	9,47
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	1,43	1,43	1,43
1003 00 90	0	1,43	1,43	1,43
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	13,26

B. Malt

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.
	4	5	6	7	8
1107 10 11	0	0	0	16,86	16,86
1107 10 19	0	0	0	12,60	12,60
1107 10 91	0	2,55	2,55	2,55	2,55
1107 10 99	0	1,90	1,90	1,90	1,90
1107 20 00	0	2,22	2,22	2,22	2,22

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1012/90
af 20. april 1990
om tarifering af visse varer i Den Kombinerede Nomenklatur

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87
af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og
Den Fælles Toldtarif⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 323/90⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

For at sikre en ensartet anvendelse af Den Kombinerede
Nomenklatur, der er knyttet som bilag til ovennævnte
forordning, bør der vedtages bestemmelser vedrørende
tarifering af de i bilaget omhandlede varer;

forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tari-
feringsbestemmelser vedrørende Den Kombinerede
Nomenklatur; disse bestemmelser gælder også for enhver
anden nomenklatur, hvori denne er gengivet, også delvis
eller eventuelt med tilføjelse af underopdelinger, og som
er fastlagt ved specifikke fællesskabsforskrifter med
henblik på anvendelse af toldmæssige eller andre foran-
staltninger i samhandelen med varer;

ved anvendelse af nævnte almindelige tariferingsbestem-
melser skal de varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i
bilaget til denne forordning, tariferes i de i kolonne 2
nævnte KN-koder i henhold til de begrundelser, der er
anført i kolonne 3;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Nomenklaturudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget,
tariferes i Den Kombinerede Nomenklatur i de i kolonne
2 i skemaet nævnte KN-koder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på enogtyvendedagen
efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers
Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. april 1990.

På Kommissionens vegne

Christiane SCRIVENER

Medlem af Kommissionen

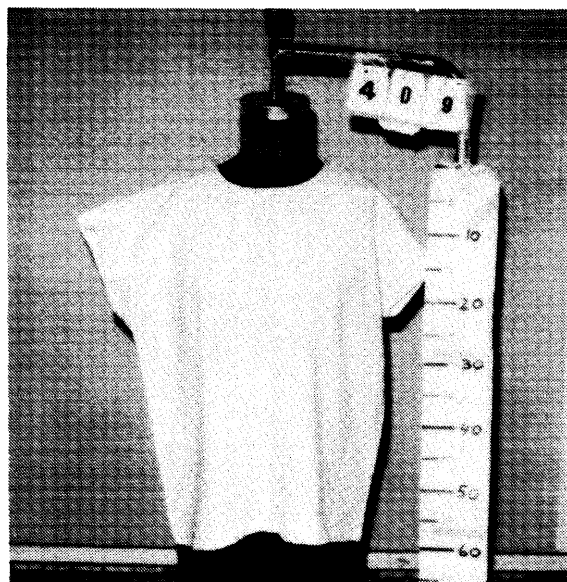
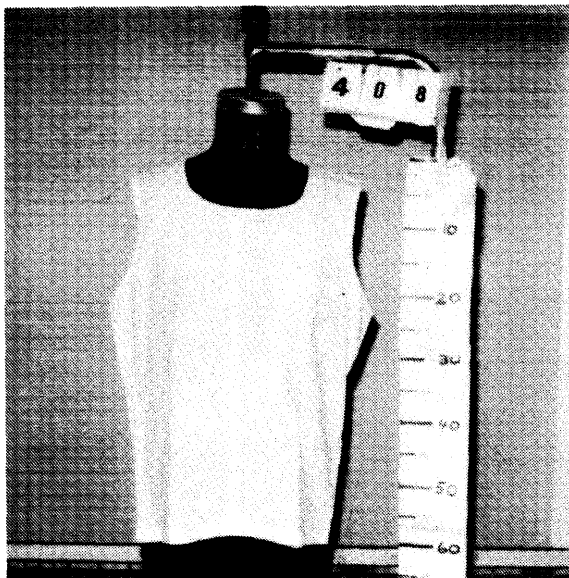
⁽¹⁾ EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

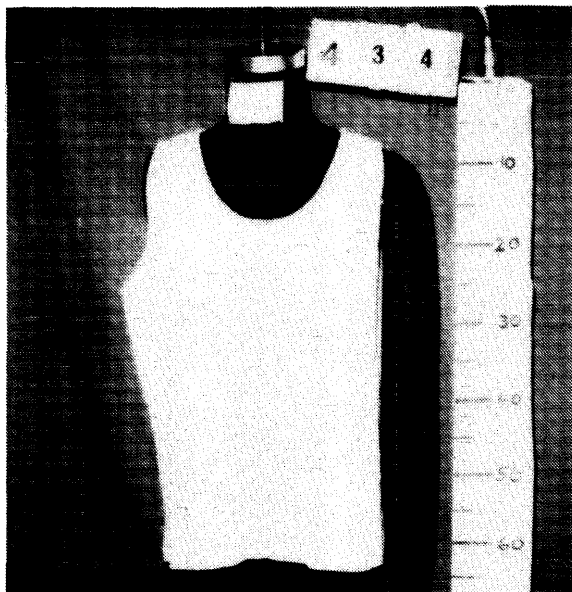
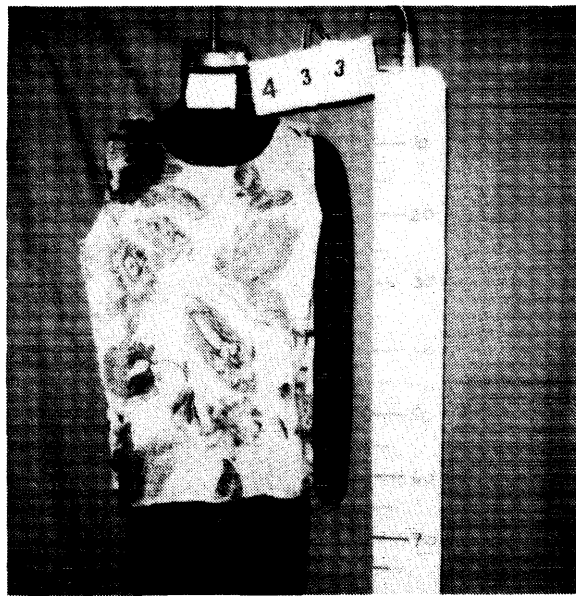
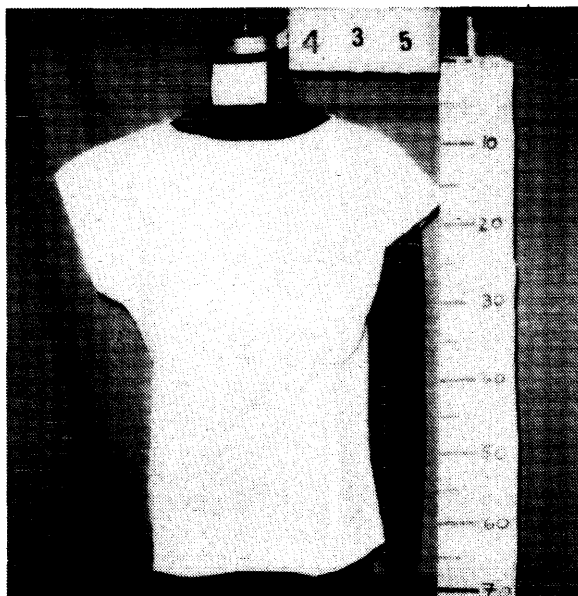
⁽²⁾ EFT nr. L 36 af 8. 2. 1990, s. 7.

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering KN-kode	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
1. Let beklædningsgenstand af vævet stof (100 % bomuld), uden ærmer, bestemt til at dække overkroppen, og som går ned til under taljen, konfektioneret fantasifuldt af ensfarvet stof; den har rund halsudskæring uden åbning og en yderlomme i brysthøjede (se fotografi nr. 408) (*)	6206 30 00	Tarifering i henhold til almindelige tarifieringsbestemmelser 1 og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur samt teksten til KN-kode 6206 og 6206 30 00. Se også forklarende bemærkninger til KN-kode 6206 vedrørende bluser, skjorter og skjortebluser
2. Let beklædningsgenstand af vævet stof (100 % bomuld), med meget korte ærmer, bestemt til at dække overkroppen, og som går ned til under taljen, konfektioneret fantasifuldt af ensfarvet stof; den har rund halsudskæring med delvis åbning på venstre skulder, der lukkes med knapper (se fotografi nr. 409) (*)	6206 30 00	Tarifering i henhold til almindelige tarifieringsbestemmelser 1 og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur samt teksten til KN-kode 6206 og 6206 30 00. Se også forklarende bemærkninger til KN-kode 6206 vedrørende bluser, skjorter og skjortebluser
3. Let beklædningsgenstand af vævet stof (100 % bomuld), med meget korte ærmer, bestemt til at dække overkroppen, og som går ned til under taljen, konfektioneret fantasifuldt af ensfarvet stof; den har rund halsudskæring uden åbning og på forsiden en serie af dekorative sømme (se fotografi nr. 435) (*)	6206 30 00	Tarifering i henhold til almindelige tarifieringsbestemmelser 1 og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur samt teksten til KN-kode 6206 og 6206 30 00. Se også forklarende bemærkninger til KN-kode 6206 vedrørende bluser, skjorter og skjortebluser
4. Let beklædningsgenstand af vævet stof (100 % kemofibre), uden ærmer, bestemt til at dække overkroppen, og som går ned til under taljen, konfektioneret fantasifuldt af stof med trykte motiver i forskellige farver; den har rund halsudskæring uden åbning (se fotografi nr. 433) (*)	6206 40 00	Tarifering i henhold til almindelige tarifieringsbestemmelser 1 og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur samt teksten til KN-kode 6206 og 6206 40 00. Se også forklarende bemærkninger til KN-kode 6206 vedrørende bluser, skjorter og skjortebluser
5. Let beklædningsgenstand af vævet stof (100 % kemofibre), uden ærmer, bestemt til at dække overkroppen, og som går ned til under taljen, konfektioneret fantasifuldt af ensfarvet stof; den har rund halsudskæring uden åbning og to slidser fornedet (se fotografi nr. 434) (*)	6206 40 00	Tarifering i henhold til almindelige tarifieringsbestemmelser 1 og 6 til Den Kombinerede Nomenklatur samt teksten til KN-kode 6206 og 6206 40 00. Se også forklarende bemærkninger til KN-kode 6206 vedrørende bluser, skjorter og skjortebluser

(*) Fotografiet tjener alene til illustrative formål.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1013/90

af 23. april 1990

om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører tysk flag

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87
af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til
kontrol af fiskeri⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr.
3483/88⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 4047/89 af 19. december
1989 om fastsættelse for 1990 af de samlede tilladte
fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiske-
bestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse
fangstmængder⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr.
738/90⁽⁴⁾, fastsætter kvoter for torsk i 1990;for at overholde bestemmelserne om de kvantitative
begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det
nødvendigt, at Kommission ved en forordning fastsætter
den dato, på hvilken de fangster, der er taget af fiskerfar-
tøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages at have
opbrugt den tildelte kvote;ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen,
har fangsterne af torsk i farvandene i ICES-område V b
(EF-område), VI, XII og XIV, taget af fartøjer, som førertysk flag eller er registreret i Tyskland, nået den for 1990
tildelte kvote; Tyskland har forbudt fiskeri efter denne
bestand med virkning fra den 11. april 1990; det er derfor
nødvendigt at opretholde denne dato —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Fangsterne af torsk i farvandene i ICES-område V b (EF-
område), VI, XII og XIV fra fartøjer, der fører tysk flag
eller er registreret i Tyskland, må antages at have opbrugt
den kvote, der er tildelt Tyskland for 1990.Fiskeri efter torsk i farvandene i ICES-område V b (EF-
område), VI, XII og XIV fra fartøjer, der fører tysk flag
eller er registreret i Tyskland, er forbudt, ligesom opbeva-
ring om bord, omladning og landing af den ovenfor
nævnte bestand, fanget i disse farvande af de nævnte
fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 11. april 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. april 1990.

På Kommissionens vegne

Manuel MARÍN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 2.⁽³⁾ EFT nr. L 389 af 30. 12. 1989, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 82 af 29. 3. 1990, s. 7.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1014/90

af 24. april 1990

om gennemførelsesbestemmelser for definition af betegnelse for og præsentation af spiritus

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 af 29. maj 1989 om fastlæggelse af almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spiritus⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 4, litra f), nr. 1), litra a); litra g); litra i), nr. 1), litra d); litra i), nr. 2); litra 1), nr. 1); litra i), nr. 1), litra b) og litra r), nr. 1), og

ud fra følgende betragtninger:

Der må fastsættes de fornødne gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1576/89, der bør indeholde de nødvendige nærmere bestemmelser og supplerende regler til de principper, der er fastsat i samme forordning;

ved fastsættelsen af de nærmere bestemmelser og de supplerende regler bør der først og fremmest tages hensyn til de kriterier, der blev anvendt ved vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 1576/89; udgangspunktet bør være de traditioner og sædvaner, som gælder i de forskellige områder i Fællesskabet, i det mindste for så vidt de er forenelige med et enhedsmarked; et andet kriterium bør være, at der stræbes mod at undgå enhver mulighed for forveksling af de udtryk, der er anført på etiketten, samt at det sikres, at forbrugeren får så tydelige og fuldstændige oplysninger som muligt i forbindelse med mærkningen;

denne forordning bør anvendes uden tilsidesættelse af overgangsbestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3773/89 af 14. december 1989 om overgangsforanstaltninger for spiritus⁽²⁾;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Gennemførelseskomitéen for Spiritus —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Efter artikel 1, stk. 4, litra f), nr. 1), litra a), i forordning (EØF) nr. 1576/89 er andelen af bærme, som kan tilsættes presserester af druer med henblik på fremstilling af bræn-

devin af presserester af druer, højst 25 kg bærme/100 kg anvendte presserester. Alkoholmængden fra bærmene må ikke overstige 35 % af den samlede alkoholmængde i færdigvaren.

Artikel 2

Efter artikel 1, stk. 4, litra g), i forordning (EØF) nr. 1576/89 er brændevin af presserester af frugter spiritus, der udelukkende er fremstillet ved gæring og destillation til under 86 % vol. af presserester af frugter, bortset fra druer. Gendestillation til samme alkoholindhold er tilladt.

Minimumsindholdet af flygtige stoffer er på 200 g/hl alkohol (100 % vol.).

Maksimumsindholdet af methanol er på 1 500 g/hl alkohol (100 % vol.).

Maksimumsindholdet af hydrogencyanid er på 10 g/hl alkohol (100 % vol.), hvis det drejer sig om brændevin af presserester af stenfrugter.

Salgsbetegnelsen for disse produkter er »brændevin af presserester af efterfulgt af navnet på den pågældende frugt. Anvendes presserester af flere forskellige frugter, er salgsbetegnelsen »brændevin af presserester af frugter«.

Artikel 3

Efter artikel 1, stk. 4, litra i), nr. 1), litra d), i forordning (EØF) nr. 1576/89 kan frugtens navn erstatte betegnelsen med frugtnavnet efterfulgt af »brændevin«, kun for så vidt angår følgende frugter:

- mirabeller, (*Prunus domestica* L. var. *syriaca*)
- blommer, (*Prunus domestica* L.)
- sveskeblommer, (*Prunus domestica* L.)
- melbær, (*Arbutus unedo* L.)
- æblesorten Golden Delicious.

Er der risiko for, at den endelige forbruger ikke uden videre kan forstå en af disse betegnelser, skal betegnelsen »brændevin« figurere på etiketten, eventuelt suppleret med en forklaring.

Artikel 4

Spiritus som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra i), nr. 2), i forordning (EØF) nr. 1576/89 kan betegnes med frugtnavnet efterfulgt af »brændevin«, hvis der på etiketten ligeledes anføres »fremstillet ved udblødning og destillation«.

⁽¹⁾ EFT nr. L 160 af 12. 6. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 365 af 15. 12. 1989, s. 48.

Spiritus fremstillet af følgende frugter omfattes af første afsnit:

- brombær, (*Rubus fruticosus* L.)
- jordbær, (*Fragaria* L.)
- blåbær, (*Vaccinium myrtillus* L.)
- hindbær, (*Rubus idaeus* L.),
- ribs, (*Ribes vulgare* Lam.)
- slåen, (*Prunus spinosa* L.)
- rønnebær, (*Sorbus domestica* L.)
- donebær, (*Sorbus domestica* L.)
- bær af kristtjørn, (*Ilex cassine* L.)
- bær af akselbærrøn, (*Sorbus torminalis* L.)
- hyldebær, (*Sambucus nigra* L.)
- hyben, (*Rosa camina* L.)
- solbær, (*Ribes nigrum* L.)

Artikel 5

Efter artikel 1, stk. 4, litra 1) nr. 1), i forordning (EØF) nr. 1576/89 er mængden af frugt, der anvendes, mindst 5 kg/20 l anvendt alkohol (100 % vol.).

Artikel 6

1. De i artikel 1, stk. 4, litra i), nr. 1), litra b), i forordning (EØF) nr. 1576/89 omhandlede undtagelser vedrører maksimumsindholdet af methanol i frugtbrændevin, der

forhøjes til 1 500 g/hl alkohol (100 % vol.), når det drejer sig om brændevin fremstillet af individuelle frugtproducenter i destillationsvirksomheder, hvis årlige produktion af brændevin ikke overstiger 500 hl alkohol (100 % vol.) fremstillet af følgende frugter:

- blommer, (*Prunus domestica* L.)
- mirabeller, (*Prunus domestica* L. var. *syriaca*)
- sveskeblommer, (*Prunus domestica* L.)
- æbler, (*Malus domestica* Borkh.)
- melbær, (*Arbutus unedo* L.)

2. Stk. 1 anvendes indtil den 31. december 1992 ligeledes for brændevin fremstillet af pærer (*Pyrus Communis*) uden begrænsning af destillationsvirksomhedernes årlige produktion.

Artikel 7

Efter artikel 1, stk. 4, litra r), nr. 1) i forordning (EØF) nr. 1576/89 nedsættes minimumsindholdet af sukker på 100 g/l:

- til 80 g/l for ensianlikør, der udelukkende er fremstillet af naturlige aromastoffer
- til 70 g/l for kirsebærlikør, hvis ethylalkohol udelukkende er kirsebærbrændevin.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 1990.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1015/90

af 24. april 1990

om ophævelse af udligningsafgiften ved indførsel af tomater med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om oprettelse af en fælles markedsordning for frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1119/89⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 966/90⁽³⁾ har indført en udligningsafgift ved indførsel af tomater med oprindelse i Israel;den aktuelle udvikling af de noteringer, som er konstateret for disse varer på de repræsentative markeder, der er omtalt i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2118/74⁽⁴⁾,senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3811/85⁽⁵⁾, og som fastsættes eller beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 i nævnte forordning, gør det muligt at konstatere, at anvendelsen af artikel 26, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1035/72 ville føre til at fastsætte udligningsafgiften til nul; de i artikel 26, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1035/72 fastsatte betingelser for ophævelse af udligningsafgiften ved indførsel af disse varer med oprindelse i Israel derfor opfyldt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 966/90 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. april 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 118 af 29. 4. 1989, s. 12.⁽³⁾ EFT nr. L 98 af 18. 4. 1990, s. 16.⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 10. 8. 1974, s. 20.⁽⁵⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1985, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1016/90

af 24. april 1990

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1069/89⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra a),

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan forskellen mellem noteringerne og priserne på verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 af 18. juni 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for sukker⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1489/76⁽⁴⁾, skal restitutionerne for hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatureret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens artikel 3; ifølge samme artikel skal der endvidere tages hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekter;

for råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes for standardkvaliteten; denne er defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren⁽⁵⁾; denne restitution fastsættes i øvrigt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 766/68; kandissukker er defineret i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 af 2. marts 1970 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for sukker⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1714/88⁽⁷⁾; den således beregnede restitution bør, for

så vidt angår sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, gælde for det pågældende sukkers saccharoseindhold og fastsættes pr. 1 % af dette indhold;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for sukker efter dets bestemmelsessted;

i særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes i retsakter af anden karakter;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87⁽⁹⁾, fastsatte korrektionsfaktor

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

restitutionen skal fastsættes hver anden uge; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81, og som ikke er forarbejdet eller denaturerede, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. april 1990.

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 114 af 27. 4. 1989, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6.⁽⁴⁾ EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 13.⁽⁵⁾ EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.⁽⁶⁾ EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.⁽⁷⁾ EFT nr. L 152 af 18. 6. 1988, s. 23.⁽⁸⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁹⁾ EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. april 1990 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

(ECU)

Produktkode	Restitutionsbeløb	
	pr. 100 kg	pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 90 100	23,34 ⁽¹⁾	
1701 11 90 910	23,84 ⁽¹⁾	
1701 11 90 950	⁽²⁾	
1701 12 90 100	23,34 ⁽¹⁾	
1701 12 90 910	23,84 ⁽¹⁾	
1701 12 90 950	⁽²⁾	
1701 91 00 000		0,2538
1701 99 10 100	25,38	
1701 99 10 910	25,92	
1701 99 10 950	25,92	
1701 99 90 100		0,2538

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 766/68.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1017/90

af 24. april 1990

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 51. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 999/89KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1069/
89⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og
ud fra følgende betragtninger:I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr.
999/89 af 17. april 1989 om en løbende licitation med
henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksport-
restitution for hvidt sukker⁽³⁾, senest ændret ved forord-
ning (EØF) nr. 653/90⁽⁴⁾, foranstaltes dellicitationer med
henblik på eksport af dette sukker;i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forord-
ning (EØF) nr. 999/89 fastsættes der i påkommende
tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimaltrestitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen
og den forventede udvikling på markedet for sukker i
Fællesskabet og på verdensmarkedet;efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der
er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 51. dellicitation;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*For den 51. dellicitation for hvidt sukker ifølge
forordning (EØF) nr. 999/89 fastsættes maksimumseks-
portrestitutionen til 28,486 ECU/100 kg.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 25. april 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 114 af 27. 4. 1989, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 107 af 19. 4. 1989, s. 6.⁽⁴⁾ EFT nr. L 71 af 17. 3. 1990, s. 15.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. oktober 1989

om støtte i Frankrig til husdyrbrugere/kornproducenter, som finansieres ved tilbagebetaling af særlige afgifter og socialsikringsbidrag

(Kun den franske udgave er autentisk)

(90/197/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

ud fra følgende betragtninger :

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til —

— Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1249/89⁽²⁾, særlig artikel 21

— Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 571/89⁽⁴⁾, særlig artikel 24

— Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1235/89⁽⁶⁾, særlig artikel 23,

efter i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger⁽⁷⁾, og

I

Som følge af en klage er Kommissionen blevet bekendt med en ordning, i henhold til hvilken franske husdyrbrugere/kornproducenter kan få refunderet særlige afgifter (solidaritetsbidrag, afgift Bapsa -producenter), der er betalt ved levering af korn til en godkendt kornindsamlingsvirksomhed (lov af 30. december 1982 om ændring af finansloven for 1982). Ved to dekretter af 26. oktober 1983 er ordningen blevet udvidet til at omfatte socialsikringsbidrag (afgift FASC og afgift FNDA).

Ved ordningen kan franske husdyrbrugere/kornproducenter få disse afgifter tilbagebetalt for den mængde kornprodukter, der er indeholdt i foder, som købes til anvendelse i deres husdyrbrug, dog højst for 300 tons pr. høstår.

II

1. Ved skrivelse af 29. november 1988 til den franske regering meddelte Kommissionen, at den havde besluttet at indlede proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, vedrørende støtten.

2. I skrivelsen meddelte Kommissionen de franske myndigheder, at den betragtede støtten som driftsstøtte, der ikke kan få nogen varig virkning for den pågældende sektors udvikling, da foranstaltningens virkning forsvinder med selve foranstaltningen. Kommissionen finder, at sådanne foranstaltninger i princippet er uforenelige med fællesmarkedet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 129 af 11. 5. 1989, s. 12.

⁽³⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 61 af 4. 3. 1989, s. 43.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 77.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 29.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 35 af 11. 2. 1989, s. 17.

Desuden udgør Fællesskabets retsfor skrifter for husdyrbrug en fuldstændig og udtømmende ordning, der udelukker enhver mulighed for, at medlemsstaterne træffer supplerende foranstaltninger til støtte for producenternes indkomst.

Støtten er derfor en overtrædelse af de pågældende fællesskabsbestemmelser.

3. Kommissionen har i forbindelse med proceduren opfordret den franske regering til at fremsætte sine bemærkninger hertil.

Kommissionen har endvidere opfordret de øvrige medlemsstater samt andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger hertil.

III

Ved skrivelse af 1. marts 1989 besvarede den franske regering Kommissionens åbningsskrivelse.

Ifølge de franske myndigheder er ordningen ikke en støtte, da dens formål er at undgå, at husdyrbrugere/kornproducenter, som ikke råder over de fornødne forarbejdningsanlæg, behandles anderledes end de husdyrbrugere/kornproducenter, der selv forarbejder deres høst og dermed ikke betaler de afgifter, der opkræves ved markedsføringen af korn. Ved ordningen er der således genskabt lige vilkår for de franske husdyrbrugere/kornproducenter.

De franske myndigheder finder, at ordningen følger Domstolens retspraksis, hvad angår det generelle princip om ligestilling, der blandt andet er anerkendt i sag 300/86 (1).

De finder endvidere, at situationen for husdyrbrugere/kornproducenter ikke kan sammenlignes med den, der gør sig gældende for husdyrbrugere, som ikke producerer korn.

Disse argumenter blev fremsat mundtligt og nærmere belyst af de franske myndigheder under et møde med Kommissionen den 25. april 1989.

IV

Med hensyn til argumenterne fra de franske myndigheder skal følgende bemærkes:

— tilbagebetalingen af disse afgifter til husdyrbrugerne/kornproducenterne må betragtes som støtte, der ydes ved hjælp af statsmidler som omhandlet i EØF-Traktatens artikel 92. Ifølge Domstolens retspraksis gælder

følgende: »En foranstaltning, som træffes af en offentlig myndighed, og som begunstiger visse virksomheder eller visse produkter, mister ikke sin karakter af vederlagsfri fordel, fordi den helt eller delvis finansieres gennem bidrag, som det offentlige opkræver hos de pågældende virksomheder» (2)

— Domstolen har i sag 300/86 kendt artikel 1, stk. 2, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2040/86 (3), som ændret ved forordning (EØF) nr. 2572/86 (4), ugyldig »i det omfang, der ikke skal svares medansvarsafgift for den første forarbejdning af korn, der foretages på producentens bedrift ved hjælp af dennes driftsmateriel, forudsat at det forarbejdede produkt anvendes på netop denne bedrift, mens der skal erlægges afgift for den første forarbejdning af korn, der foretages uden for producentens bedrift eller på anlæg, der ikke udgør en del af dennes driftsmateriel, selv om det forarbejdede produkt anvendes på bedriften«, men denne retspraksis kan ikke anvendes i det foreliggende tilfælde. Det er ikke rimeligt at sammenligne den fællesskabsordning, der på visse betingelser giver adgang til fritagelse for en EF-afgift, som anvendes obligatorisk og ensartet i hele Fællesskabet, med en ensidig ordning, der indebærer refusion af nationale afgifter i en medlemsstat. Desuden er formålet med Fællesskabets retsfor skrifter for medansvarsafgift at begrænse strukturoverskuddet af korn på markedet, hvilket ikke er tilfældet med den franske foranstaltning

— husdyrbrugere/kornproducenter og husdyrbrugere/ikke-kornproducenter konkurrerer med hinanden på markedet for produkter fra husdyrbruget.

Følgelig kan de franske myndigheders begrundelser ikke godtages.

V

1. I henhold til de forskellige ovennævnte fælles markedsordninger er EØF-Traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelige på produktion og handel med de produkter, der berøres af den pågældende støtte.

Støtten indebærer en særlig fordel for de franske husdyrbrugere/kornproducenter. Den gør det muligt at nedbringe omkostningerne ved husdyrbruget for de landbrugere, der er omfattet af refusionen. Det bør her understreges, hvilken betydning foder har for kødets salgspris (50 til 70 %). Projektet forvinder derfor konkurrencen mellem disse husdyrbrugere og de husdyrbrugere, der ikke er omfattet af refusionsordningen, både i Frankrig og i andre medlemsstater.

(2) Steineke sag 78/76, dom af 22. marts 1977 (Saml. 1977, s. 595).

(3) EFT nr. L 173 af 1. 7. 1986, s. 65.

(4) EFT nr. L 229 af 15. 8. 1986, s. 25.

(1) Landschoot mod Mera, dom af 29. juni 1988 (endnu ikke offentliggjort).

Foranstaltningen kan på grund af, at den nedbringer produktionsomkostningerne og gælder produkter, der er genstand for omfattende handel, påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. De vigtigste tal for samhandelen med de pågældende produkter mellem Frankrig og de andre medlemsstater er ifølge statistikkerne for 1987 følgende (tusinde tons):

(1 000 tons)

	Import fra EF	Ekspor til EF	Selvforsyning
Oksekød	294	209	121,24 %
Svinekød	424	97	81 %
Fjerkrækød	40	138	136,57 %

Som følge af foranstaltningen vil erhvervsdrivende i andre medlemsstater få deres eksport begrænset, fordi de handlende vil råde over et større udbud af franske dyr, der har været omfattet af støtten, og de mængder, der tilbydes til eksport, vil desuden øges på grund af foranstaltningen.

Den pågældende støtte modsvarer derfor kriterierne i EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1; ifølge denne bestemmelse er støtte, der modsvarer de ved bestemmelsen fastsatte kriterier, i princippet uforeneligt med fællesmarkedet.

2. Undtagelserne herfra, der er fastsat i artikel 92, stk. 2, kan klart ikke anvendes på den pågældende støtte, og de franske myndigheder har heller ikke påberåbt sig disse undtagelser. De undtagelser, der er fastsat i nævnte artikels stk. 3, vedrører de mål, som forfølges i Fællesskabets interesse, og ikke blot i særlige sektors interesse i de enkelte medlemsstats økonomi. Undtagelserne skal fortolkes snævert ved behandlingen af ethvert program for regional eller sektoriel støtte eller af alle individuelle tilfælde af anvendelse af generelle støtteordninger.

Undtagelse kan bl.a. kun indrømmes, hvor Kommissionen kan fastslå, at en støtte er nødvendig for at virkeliggøre et af de mål, der er omhandlet i disse bestemmelser. Hvis der tillades undtagelser for støtteordninger, der ikke indebærer et sådant mål, påvirkes samhandelen mellem medlemsstaterne, og konkurrencen forvrides uden grund set ud fra Fællesskabets interesse og som følge heraf gives visse medlemsstater uberettigede fordele.

I det foreliggende tilfælde indebærer støtten ikke et sådant mål. Den franske regering har nemlig ikke kunnet give, ligesom Kommissionen heller ikke har kunnet finde nogen begrundelse for, at den pågældende støtte opfylder de betingelser, der kræves for at omfattes af en af undtagelserne i Traktatens artikel 92, stk. 3.

Der er ikke tale om støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælles europæisk interesse som omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra b), da den virkning, som støtten kan have for samhandelen, går i modsat retning af den fælles interesse. Det drejer sig heller ikke om en støtte, der kan afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den pågældende medlemsstats økonomi, jf. samme bestemmelse.

Hvad angår de undtagelser, der er fastsat i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), med hensyn til støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder samt af visse erhvervsgræne, jf. ovennævnte litra c), må det konstateres, at støtten ikke varigt forbedrer forholdene for den sektor, der modtager støtten.

Da støtten kan medføre stigende leverancer af kød til intervention, kan den yderligere medføre stigende udgifter for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget.

Støtten må derfor betragtes som værende i modstrid med den fælles interesse.

Støtten må derfor betragtes som en driftsstøtte, en støtte, som Kommissionen i princippet altid har modsat sig, da den ikke ydes på betingelser, der kan omfattes af en af de undtagelser, der er fastsat i artikel 92, stk. 3, litra a) og c).

3. Med hensyn til produkter fra husdyrbruget, der er omfattet af en markedsordning, er det i øvrigt begrænset, hvor meget medlemsstaterne direkte kan gribe ind i en fælles markedsordning, der omfatter et system af fælles priser, som nu udelukkende hører under Kommissionens kompetence.

Støtten er en overtrædelse af princippet om, at medlemsstaterne ikke længere har ret til ensidigt at gribe ind i landmændenes indkomst i forbindelse med en fælles markedsordning ved ydelse af støtte af denne type.

Selv hvis en undtagelse i henhold til artikel 92, stk. 3, havde været tænkelig, udelukker den overtrædelse af den pågældende fælles markedsordning, som den pågældende støtte indebærer, anvendelsen af en sådan undtagelse.

4. Det følger heraf, at den pågældende støtte er uforenelig med fællesmarkedet efter EØF-Traktatens artikel 92 og må derfor ikke længere ydes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den franske regering kan ikke længere yde støtte til husdyrbrugere/kornproducenter i form af en refusion af de særlige udgifter og solidaritetsbidragene for kornprodukter, der er indeholdt i foder, som købes til anvendelse i deres husdyrbrug med en øvre grænse på 300 tons korn pr. høstår.

Artikel 2

Den franske regering underretter senest to måneder fra meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen

om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme denne beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. oktober 1989.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. december 1989

om Spaniens finansielle støtte til stenkulindustrien i 1989 og om en supplerende
finansiell støtte til stenkulindustrien i 1988 og i 1987

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(90/198/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Kul- og Stålfællesskab,under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 2064/
86/EKSF af 30. juni 1986 om fællesskabsregler for stats-
støtte til kulindustrien⁽¹⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den spanske regering har under henvisning til artikel 9, stk. 2, i beslutning nr. 2064/86/EKSF ved skrivelse af 22. september og 13. oktober 1988 underrettet Kommissionen om de finansielle foranstaltninger, som den agter direkte eller indirekte at gennemføre for stenkulindustrien i 1989.

I opgørelserne for disse indgik det udligningsbeløb, der blev ydet til de elproducenter, der anvendte spanske kul fremstillet af virksomheder med en aftale med producenterne inden for rammerne af »Den nye indkøbsordning for Kul til Kraftværker (NSCCT)« og finansieret med udligningsmidler, der forvaltes af udligningskontoret for elektricitet (Ofico).

Endvidere har den spanske regering på Kommissionens anmodning meddelt supplerende oplysninger om året 1989 ved sine skrivelser af 23. maj, 26. september og 9. november 1989.

Med de omhandlede skrivelser har den spanske regering ligeledes underrettet Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 3, i beslutning nr. 2064/86/EKSF om forhøjelsen såvel som de supplerende oplysninger om de udligningsbeløb, der skal overføres til elproducenterne for årene 1987 og 1988 under den nye indkøbsordning for kul til kraftværker.

De omhandlede beløb, der finansieres af udligningsfonden, udgør:

- 12 625 mio pta. i 1989
- 2 782 mio pta. i tillæg til det allerede godkendte beløb for året 1988

(¹) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1986, s. 1.

— 3 370 mio pta. i tillæg til det allerede godkendte beløb for året 1987.

II

Formålet med den finansielle foranstaltning fra Ofico er at godtgøre elproduktionselskaberne de tillæg til prisen, målt i forhold til en referencepris, som disse sidstnævnte skal betale til kulproducenterne for næsten fuldt ud at dække disses driftstab. Denne ordning benyttes over for mineselskaberne, som har indgået aftaler med elproduktionsvirksomhederne om kulleleverancer inden for ordningen »Ny indkøbsordning for Kul til Kraftværker«.

Denne støtte ydes for en årlig mængde på ca. 3 mio tons stenkulækvivalenter spanske kul.

Den udgør en afsætningsordning for kul, som, uagtet den ikke direkte belaster de offentlige budgetter, ikke desto mindre finansieres med nogle af statsmagten pålagte afgifter.

Desuden giver den industriens kuldrevne virksomheder en økonomisk fordel. Dermed er den således en indirekte støtte til den industri efter artikel 1, stk. 1, i beslutning nr. 2064/86/EKSF.

Den skal derfor godkendes af Kommissionen i medfør af artikel 10, stk. 2, i beslutning nr. 2064/86/EKSF.

III

Kommissionen har ved beslutning 87/454/EKSF⁽²⁾ og 88/505/EKSF⁽³⁾ godkendt Ofico's finansielle foranstaltninger for et beløb på 8 400 mio pta. i 1987 og 8 400 mio pta. i 1988. Kommissionen har givet sin godkendelse ud fra den betragtning, at formålet med den nye ordning skulle være at øge kulindustriens konkurrenceevne, samtidig med at det er taget i betragtning, at den planlagte lukning af urentable anlæg måtte forventes at give anledning til betydelige sociale og regionale problemer. I denne forstand er støtteforanstaltningerne ligeledes af en sådan art, at de kan være med til at lette den pågældende industris sociale og regionale problemer.

(²) EFT nr. L 241 af 25. 8. 1987, s. 16.

(³) EFT nr. L 274 af 6. 10. 1988, s. 41.

I kraft af de forøgelser, hvorom der er indberettet for 1987 og 1988, vil den påregnede støttes omfang i disse år nå op på henholdsvis 11 770 og 11 182 mio pta.

IV

Den udvikling, der finder sted i de første år, den nye indkøbsordning benyttes, bør vurderes ud fra det sigte, der er givet i beslutning nr. 2064/86/EKSF, navnlig i det i artikel 2, stk. 1, angivne.

Det skal i denne forbindelse understreges, at de indførte støtteforanstaltninger i en vis udstrækning burde forbedre kulindustriens konkurrenceevne ved hjælp af en sanering af virksomhedernes finansielle situation, en nedsættelse af fremstillingsomkostningerne og lukning af produktionsanlæg, som ikke har udsigt til at kunne blive økonomisk levedygtige.

Indtil dato har iværksættelsen af denne foranstaltning imidlertid ikke gjort det muligt at nedsætte den samlede støtte. Tværtimod vil det til støtten foreløbigt afsatte beløb for året 1989 være på 12 625 mio pta., hvilket svarer til en forhøjelse af størrelsesordenen 13 % i forhold til 1988.

V

Med hensyn til den overgangsordning, som beslutning nr. 2064/86/EKSF, der udløber den 31. december 1993, er udtryk for, og det nødvendige i inden for denne tidsramme at nå frem til rentabilitet for Fællesskabets kulindustri, må det sikres, at Fællesskabets støtte ydes i fornødent aftagende omfang og ledsages af planer for omstrukturering, rationalisering og modernisering, således som det fremgår af gennemførelsesvilkårene for beslutning nr. 2064/86/EKSF.

For at gøre det muligt for Kommissionen at undersøge, hvorvidt gennemførelsesvilkårene i beslutning nr. 2064/86/EKSF er overholdt, anmodes de spanske myndigheder om inden den 30. juni 1990 at fremsende en nedskæringsplan, der løber frem til den 31. december 1993, med udligningsbetalinger i overensstemmelse med den omhandlede ordning eller med andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Denne beslutning foregriber ikke afgørelsen med hensyn til spørgsmålet, om den »Nye indkøbsordning for Kul til Kraftværker« er forenelig med traktaternes bestemmelser —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De udligningsbetalinger til elproducenterne i medfør af udligningskontoret for elektricitets (Ofico) finansielle støtte, hvorom der er givet underretning ved skrivelser af 22. september, 13. oktober 1988, 23. maj, 26. september og 9. november 1989, anses for at være fællesskabsstøtte til kulindustrien og dermed forenelige med det fælles markeds rette funktion i henhold til artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 2064/86/EKSF, i betragtning af, at:

- en umiddelbar ophævelse af dem ville medføre en forværring af de sociale og regionale problemer, der er forbundet med udviklingen inden for kulindustrien, og
- de af hensyn til en forbedring af den pågældende industris konkurrenceevne gradvist må nedsættes, samtidig med at der iværksættes en plan for omstrukturering, modernisering og rationalisering af den spanske kulindustri.

Artikel 2

Den spanske regering forelægger inden den 30. juni 1990 Kommissionen en plan for nedskæring af udligningsbetalingerne under denne ordning eller enhver anden foranstaltning med tilsvarende virkning i tidsrummet frem til senest den 31. december 1993.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1989.

På Kommissionens vegne

António CARDOSO E CUNHA

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. februar 1990

om godkendelse af Forbundsrepublikken Tysklands støtte til virksomheder inden for stenkulindustrien i 1989

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(90/199/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 2064/86/EKSF af 30. juni 1986 om fællesskabsregler for statsstøtte til kulindustrien⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den tyske regering har i henhold til artikel 9, stk. 2, i beslutning nr. 2064/86/EKSF ved skrivelse af 11. oktober og 1. december 1988 underrettet Kommissionen om de finansielle foranstaltninger, som den har til hensigt at gennemføre i 1989 til fordel for kulindustrien.

Ved skrivelse af 24. april, 8. september og 16. november 1989 har den tyske regering efter Kommissionens anmodning af 3. marts og 21. juni 1989 meddelt supplerende oplysninger.

I henhold til nævnte beslutning træffer Kommissionen afgørelse om følgende finansielle foranstaltninger:

- et beløb på 2 865 mio DM i støtte til levering af kul og koks til Fællesskabets jern- og stålindustri i medfør af beslutningens artikel 4
- et beløb på 160 mio DM i støtte til en ordning, som tager sigte på at fastholde arbejdsstyrken i underjordiske miner (Bergmannsprämie) i medfør af beslutningens artikel 6
- et beløb på 20 mio DM i støtte til dækning af ekstraordinære afskrivninger
- et beløb på 216 mio DM i støtte til finansiering af sociale ydelser i stenkulindustrien til dækning af forskellen mellem effektive og normale sociale omkostninger.

De af den tyske regering planlagte foranstaltninger til fordel for stenkulindustrien opfylder betingelserne i beslutningens artikel 1, stk. 1. Kommissionen skal derfor efter beslutningens artikel 10 træffe afgørelse om, hvorvidt de er i overensstemmelse med målsætningerne og kriterierne i nævnte beslutning, samt om deres forenelighed med Fællesmarkedets rette funktion.

II

I henhold til beslutningens artikel 4 og 12 har kulvirksomhederne tilladelse til i fornødent omfang at give afslag i deres listepreiser på kokskul, koks og kul til indblæsning i højovne, som leveres til Fællesskabets jern- og stålindustri i henhold til langtidskontrakter, eller i forhold til deres produktionsomkostninger. Sådanne afslag må ikke føre til franko-priser for kul og koks i Fællesskabet, der er lavere end de priser, som ville gælde for kul fra tredjelande og koks, der fremstilles af kokskul fra tredjelande.

Den tyske regering har gjort Kommissionen bekendt med de principper, som ligger til grund for et nyt system for støtte til leverance af kul og koks til Fællesskabets jern- og stålindustri med sigte på at lægge loft over denne for årene 1989, 1990, og 1991. De samlede støttebeløb, som er afsat for perioden 1. januar 1989 til 31. december 1991, beløber sig til 10 960 mio DM, og den samlede kulmængde, som omfattes af denne støtte, skulle beløbe sig til 69,8 mio tons.

I medfør af det nævnte system påtænker regeringen for året 1989 at yde kulproducenterne et beløb af størrelsesordenen 2 865 mio DM.

Dette beløb, som er en funktion af det eksisterende budget, vil ikke dække hele den støtte, som skønnes nødvendig i 1989 til dækning af en anslået mængde på 24,5 mio tons kul og koks til Fællesskabets jern- og stålindustri.

Planer om eventuel senere justering af det i denne beslutning nævnte beløb skal senere meddeles i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i beslutning nr. 2064/86/EKSF, så Kommissionen kan udtale sig om dette inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 10 i samme beslutning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1986, s. 1.

Kommissionen stiller sig positivt til princippet om at lægge loft over støtten, hvilket skulle bidrage til at styrke omstruktureringen af stenkulindustrien og dermed forbedre dens konkurrenceevne som omhandlet i artikel 2, stk. 1, første led, i beslutningen.

I henhold til beslutningens artikel 11, stk. 1, må det sikres, at støtten ikke fører til forskelsbehandling i EKSF-Traktatens forstand mellem købere eller brugere af kul eller koks inden for Fællesskabet.

Den tyske regering meddeler efter udgangen af 1989 de ændringer, der har fundet sted i leverancerne, samt alle data vedrørende produktions-omkostninger og vejledende priser, for at sætte Kommissionen i stand til at sikre overholdelsen af alle disse bestemmelser.

III

Støtten på 160 mio DM til finansiering af bonuser til minearbejderne (Bergmannsprämie) (10 DM for hvert skifte, hvor der arbejdes i underjordiske miner) hjælper virksomhederne til at bevare en faglært arbejdsstyrke i underjordiske miner. Denne støtte, som muliggør en forbedring af produktiviteten, er udtrykkeligt forudsat i artikel 6 i beslutningen og bidrager til at forbedre industriens konkurrenceevne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, første led, i beslutningen.

Støtten til dækning af ekstraordinære afskrivninger bidrager til at forbedre kulindustriens konkurrenceevne i den udstrækning, den gør det muligt at fremskynde omstrukturingsprocessen. Dens ringe omfang, 0,1 % af produktionsomkostningerne, indebærer ikke nogen afgørende konkurrencefordel for virksomhederne i Tyskland i forhold til de øvrige stenkulvirksomheder i Fællesskabet, da indtægterne ikke dækker produktionsomkostningerne. Denne foranstaltning er i betragtning af dens formål i overensstemmelse med målsætningen i artikel 2, stk. 1, første led, i beslutningen.

Meddelelsen fra den tyske regering om finansieringen af ordningen vedrørende sociale ydelser i kulindustrien viser, at den støtte, som den tyske regering foreslår at yde på dette område, gør forholdet mellem udgiften per aktiv minearbejder og ydelsen per støttemodtager lavere end det tilsvarende forhold i de øvrige industrier.

Denne forskel skulle i 1989 beløbe sig til 216 mio DM. Overskridelsen af de i artikel 7 i beslutningen fastsatte grænser bør derfor opfattes som en indirekte støtte til den løbende produktion og undersøges ifølge de bestemmelser, der er fastsat i beslutningens artikel 10, stk. 2. Den

reduktion af produktionsomkostningerne, den medfører, nemlig ca. 1 %, vil ikke indebære nogen afgørende konkurrencefordel for virksomhederne i Tyskland i forhold til Fællesskabets øvrige kulvirksomheder. Den lettelse i virksomhedernes driftsomkostninger, som denne foranstaltning muliggør, bidrager til lettere at løse de sociale og regionale problemer i forbindelse med udviklingen i kulindustrien ved at tillade en bedre fordeling af omstrukturings-, rationaliserings- og moderniseringsforanstaltningerne og opfylder dermed målsætningen i artikel 2, stk. 1, tredje led, i beslutningen.

IV

Den støtte, som omfattes af denne beslutning, er derfor forenelig med det fælles markeds rette funktion.

Ved denne beslutning tages der ikke stilling til, om de støttebeløb, der er fastsat af Forbundsrepublikken Tysklands regering for årene efter 1989 i forbindelse med den ordning, som medlemsstaterne har indført med hensyn til støtte til kul- og koksleverancer til Fællesskabets stålindustri, er forenelige med beslutning nr. 2064/86/EKSF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Forbundsrepublikken Tysklands regering bemyndiges til for kalenderåret 1989 at yde støtte på i alt 3 261 mio DM til den tyske stenkulindustri. Det samlede beløb omfatter følgende former for støtte:

- 1) 2 865 mio DM i støtte til levering af kul og koks til Fællesskabets jern- og stålindustri
- 2) 160 mio DM i støtte inden for rammerne af ordningen til bevarelse af arbejdsstyrken i underjordiske miner (Bergmannsprämie)
- 3) 20 mio DM i støtte til dækningen af ekstraordinære afskrivninger
- 4) 216 mio DM i støtte til finansiering af sociale ydelser i kulindustrien til dækning af forskellen mellem effektive og normale sociale omkostninger.

Artikel 2

Forbundsrepublikken Tysklands regering giver i henhold til beslutningens artikel 9, stk. 3, Kommissionen meddelelse om ethvert supplerende støttebeløb til levering af kul og koks til Fællesskabets jern- og stålindustri, som

Forbundsrepublikken Tysklands regering måtte påtænke at yde for året 1989.

Artikel 3

Forbundsrepublikken Tysklands regering giver senest den 30. juni 1990 Kommissionen meddelelse om, hvilke støtbeløb der faktisk er blevet udbetalt i 1989.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 1990.

På Kommissionens vegne

António CARDOSO E CUNHA

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. april 1990

om tillægskrav til visse væv og organer med hensyn til bovin spongiform encephalopati (BSE)

(90/200/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv 64/433/EØF af 26.
juni 1964 om sundhedsmæssige problemer vedrørende
handelen med fersk kød inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, senest
ændret ved direktiv 89/662/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 13,under henvisning til Rådets direktiv 72/461/EØF af 12.
december 1972 om veterinærpolitimæssige problemer
vedrørende handel med fersk kød inden for Fælles-
skabet ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 89/662/EØF, særlig
artikel 8, stk. 3, og ud fra følgende betragtninger :Ifølge artikel 13 i direktiv 64/433/EØF kan der efter
fremgangsmåden i artikel 16 træffes beslutning om
tillægskrav, der svarer til den særlige situation i medlems-
staterne med hensyn til visse sygdomme, som vil kunne
bringe menneskets sundhed i fare ;ifølge artikel 8, stk. 3, i direktiv 72/461/EØF kan der efter
fremgangsmåden i artikel 9 træffes beslutning om, at de
foranstaltninger, som en medlemsstat har truffet, hvis der
er fare for spredning af dyresygdomme, ved at der bringes
fersk kød ind på dens område fra en anden medlemsstat,
skal ændres, navnlig for at sikre samordning med foran-
staltninger, der er vedtaget af andre medlemsstater, eller at
de skal ophæves ;der er forekommet adskillige tilfælde af bovin spongiform
encephalopati (BSE) hos kvæg i Det Forenede Kongerige ;
for at hindre enhver risiko for kvæg i andre medlemsstater
vedtog Kommissionen den 28. juli 1989 beslutning 89/
469/EØF ⁽⁴⁾ om visse beskyttelsesforanstaltninger mod
spongios encephalopati hos kvæg i Det Forenede Konge-
rige, ændret ved beslutning 90/59/EØF ⁽⁵⁾ ;nogle medlemsstater har truffet foranstaltninger for fersk
kød med oprindelse i Det Forenede Kongerige for at
undgå faren for spredning af BSE ;Det Forenede Kongeriges myndigheder har for også at
undgå den minimale risiko, der er for forbrugerne, truffet
nogle foranstaltninger, herunder forbud mod brug til
konsum af visse væv og organer fra kvæg ; der bør træffes
foranstaltninger for væv og organer til andre formål end
konsum ;for at tage hensyn til BSE-udviklingen i Det Forenede
Kongerige bør de foranstaltninger, som er truffet af
medlemsstaterne, harmoniseres ;Kommissionen vil følge situationens udvikling ; denne
beslutning kan ændres på baggrund af udviklingen ;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

*Artikel 1*1. Kvæg, der ved sundhedsundersøgelse foretaget ifølge
kapitel V i bilag I til direktiv 64/433/EØF, vækker klinisk
mistanke om BSE, skal tilbageholdes, slagtes for sig, og
deres hjerne skal vævsundersøges for tegn på BSE. Hvis
der bekræftes BSE, skal kroppene og slagteaffaldet destrue-
res.*Artikel 2*1. Det Forenede Kongerige må ikke sende neden-
nævnte fra sit område til andre medlemsstaters område :a) følgende væv og organer fra kvæg, der er mere end 6
måneder gammelt ved slagtingen :

— hjerne, rygmarv, brisler, tonsiller, milt, indvolde

b) følgende væv og organer fra kvæg til andre formål end
konsum :

— væv og organer som omhandlet i litra a)

— placentavæv

— cellekulturer af kvæg

— serum og føtalt kalveserum

— bugspytkirtel, binyrer, testikler, æggestokke og
hypofyse

— andet lymfevæv.

⁽¹⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64.⁽²⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.⁽³⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 24.⁽⁴⁾ EFT nr. L 225 af 3. 8. 1989, s. 51.⁽⁵⁾ EFT nr. L 41 af 15. 2. 1990, s. 23.

2. Bestemmelserne i stk. 1, litra b), gælder dog ikke for kvæg, der er født uden for Det Forenede Kongerige og derefter indført til Det Forenede Kongerige efter den 18. juli 1988, eller for væv og organer fra kvæg, som er slagtet uden for Det Forenede Kongerige.

Artikel 3

Medlemsstaterne ændrer de foranstaltninger, som gælder for handelen, for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning. De underretter Kommissionen derom.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. april 1990

om de ansøgninger om importlicenser for Basmati-ris, der er indgivet i løbet af de første fem arbejdsdage af april 1990 som led i ordningen i Rådets forordning (EØF) nr. 3877/86

(90/201/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3877/86 af 16. december 1986 om indførsel af langkornet, aromatisk ris af sorten Basmati, henhørende under pos. ex 10.06 B I og II i Den Fælles Toldtarif⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 833/87 af 23. marts 1987 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 3877/86 om indførsel af langkornet, aromatisk ris af sorten Basmati, henhørende under pos. ex 10.06 B I og II i Den Fælles Toldtarif⁽²⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1546/87⁽³⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 833/87 meddeler Kommissionen senest 13 dage efter den sidste dag for indgivelse af licensansøgninger medlemsstaterne,

- om der kan udstedes licenser for de samlede ansøgte mængder
- om de ansøgte mængder skal nedsættes med en enhedsprocentsats, eller
- om betingelserne for anvendelse af den nedsatte afgift ikke er opfyldt;

en gennemgang af de mængder, for hvilke der er indgivet licensansøgninger, i forhold til de disponible mængder, samt noteringerne for Basmati-ris i de første fem arbejdsdage af april 1990, har vist, at licenserne kan udstedes efter anvendelsen af en nedsættelsesprocentsats —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For så vidt angår de ansøgninger om importlicenser for Basmati-ris henhørende under KN-kode 1006, der er indgivet i de første fem arbejdsdage af april 1990 som led i ordningen i forordning (EØF) nr. 3877/86, og som er meddelt Kommissionen inden for den i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 833/87 fastsatte frist, kan der udstedes importlicenser efter anvendelse af en ensartet nedsættelsesprocentsats på 93,922 % på de ansøgte mængder.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. april 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 361 af 20. 12. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 80 af 24. 3. 1987, s. 20.

⁽³⁾ EFT nr. L 144 af 4. 6. 1987, s. 10.

KOMMISSIONENS UDTALELSE

af 18. april 1990

**om anlægget til midlertidig opbevaring af brugt atombrændsel i Ahaus
(Forbundsrepublikken Tyskland)**

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(90/202/Euratom)

Ved skrivelse af 18. oktober 1989, der er modtaget den 24. oktober 1989, har den tyske regering i henhold til Euratom-Traktatens artikel 37 givet Kommissionen almindelige oplysninger vedrørende planen for bortskaffelse af radioaktive affaldsstoffer fra anlægget til midlertidig opbevaring af brugt atombrændsel i Ahaus.

På grundlag af de således meddelte oplysninger om dette anlæg, der er beliggende ca. 14 km fra grænsen til Nederlandene, og efter at have hørt ekspertgruppen, finder Kommissionen, at en iværksættelse af planen hverken under normale omstændigheder eller i tilfælde af en ulykke kan antages at medføre en sådan radioaktiv kontaminering af en anden medlemsstats vande, jord eller lufrum, at det har nogen sundhedsmæssig betydning.

Denne udtalelse er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1990.

På Kommissionens vegne

Carlo RIPA DI MEANA

Medlem af Kommissionen
